

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ MUDr. A, B.,** nar. X., **2/ A. B.,** nar. X., **3/ R. B.,** nar. X., **4/ I. B.,** nar. X. všetci trvale bytom P., zastúpeným JUDr. P. K., PhD., advokátom v K., proti žalovaným: **1/ E., a. s.,** so sídlom v K., IČO: X., zastúpenej Mgr. R. R., advokátom v K., **2/ K., a. s.** so sídlom v B., IČO: X., o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10 C 50/2004, o dovolaní žalovanej **2/** proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 3. marca 2010, sp. zn. 11 Co 12/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **2/** **o d m i e t a.**

Žalovaná **2/** je povinná nahradiť žalobcom **1/** až **4/** trovy dovolacieho konania v sume 140,67 euro do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. P. K., PhD..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I medzitémnym rozsudkom z 12. septembra 2009, č. k. 10C 50/2004-305 rozhodol, že nárok žalobcov **1/** až **4/** na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je čo do základu dôvodný a rozhodnutie o trovách konania si vyhradil až v konečnom rozhodnutí.

Na odvolanie žalovaných **1/** a **2/** Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 3. marca 2010, č. k. 11Co 12/2009-370 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny, potvrdil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala zo skutočnosti, že rozhodnutie odvolacieho súdu má po právnej stránke zásadný význam v súvislosti s riešením zodpovednosti dovolateľky za zásah do práva žalobcov 1/ až 4/ na ochranu osobnosti. Dovolaťka namietala, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Konkrétne sa nestotožnila s právnym názorom súdov v tom, že ako poskytovateľka povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je povinná nahradiť z poistného aj nemajetkovú ujmu v peniazoch, ktorá vznikla usmrtením manželky resp. matky žalobcov 1/ až 4/ z titulu zásahu do ich osobnostných práv podľa § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného dovolateľka navrhla, aby najvyšší súd ako súd dovolací, napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že návrh žalobcov 1/ až 4/ ako nedôvodný zamietne.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrili žalobcovia 1/ až 4/, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorí navrhli, aby najvyšší súd dovolanie žalovanej 2/ ako neprípustné odmietol. Zároveň s vyjadrením si žalobcovia 1/ až 4/ uplatnili náhradu trov dovolacieho konania v sume 356,20 euro (1 úkon právnej pomoci á 292,12 euro + 1 režijný paušál á 7,21 euro + 19% DPH), ktoré je povinný zaplatiť dovolateľ na účet ich právneho zástupcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho

názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p..

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje žiadny znak prípustnosti dovolania v zmysle § 238 O. s. p. preto dovolanie proti nemu podľa tohto procesného ustanovenia nie je prípustné.

Dovolanie žalovanej 2/ by vzhľadom na uvedený záver bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p..

O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O. s. p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

Dovolateľ v dovolaní nenamietal, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O. s. p., existencia vady takejto povahy ani nevyšla najavo v dovolacom konaní. Prípustnosť tohto opravného prostriedku žalovanej 2/ preto nevyplýva ani z § 237 O. s. p..

Pokiaľ žalovaná 2/ vychádzala z názoru, že prípustnosť dovolania zakladá (ňou tvrdený) zásadný právny význam rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 O. s. p. prichádza do úvahy iba vtedy, ak odvolací súd vo výroku svojho

potvrďujúceho rozsudku rozhodne, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolateľka preto nemôže sama rozhodnúť, že rozhodnutie odvolacieho súdu je po právnej stránke zásadného významu; takéto oprávnenie má výlučne iba odvolací súd. Právne posúdenie je činnosť, pri ktorej súd podľa skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia, lebo súd pri právnom posudzovaní veci neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti. I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich ale z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O. s. p.. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil alebo nepoužil správny právny predpis a či ho správne alebo nesprávne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne alebo nesprávne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalovanej 2/ nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k skúmaniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odmietol dovolanie žalovanej 2/ podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné a nezaoberal sa preto ani vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. V dovolacom konaní úspešným žalobcom 1/ až 4/ vzniklo právo náhradu trov dovolacieho konania. Základnou sadzbou tarifnej odmeny

za úkon právnej služby (vyjadrenie sa k dovolaniu) je v zmysle §11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov 55,50 euro. Z dôvodu, že advokát zastupoval viac ako dve osoby, súd znížil tarifnú odmenu podľa § 13 ods. 2 vyhlášky o 50%. Po znížení je sadzba tarifnej odmeny 27,75 euro právneho zastúpenia každého zo žalobcov a celková suma trov právneho zastúpenia žalobcov 1/ až 4/ potom 140,67 euro ($27,75 \times 4 = 111$ euro + 7,21 euro + 19% DPH).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Marta Hrčková